

„ТУРБО ДИОНИС“
Дарко Лешоски

Е сега зашто пак вака?

Е зашто де?!

Тие што ме познаваат знаат зашто!

А за сите тие кои не знаат ,вака е зашто сакав да сподела нешто со некој т.е со сите вас ...денеска е некој октомври. За повеќето од вас е обичен ден...За мене и не баш! И претходните 2 (гоа книги !) се објавени на некој си таму датум - различни години. 2 беа посветени на една личност. Ми беше све !

ОВАА КНИГА Е ПОСВЕТЕНА НА МЕНЕ- ЗА ИНАТ! Оти никој не си посветува книга на себеси е затоа! Оти сите книги почнуваат со на овој или на оној, кога се смееш - се смееш со сите, кога липаш- липаш на само, е затоа! Фала богу !

Во секој случај сакав да сподела дел од мене, најверојатно се од мене. Да сподела со луѓе кои ги сакам, луѓе кои ме направиле да се чувствувам како да свирам прва виолина на Канон во Д заедно со ангели, како да пијам шољиче чај заедно со Буда...Затоа што повеќе имам мерак да испијам кафе или чаша вино со некој кого го сакам и да му подарам некој саат живот, повеќе имам мерак да ми остават најбесно дете на чување, повеќе имам мерак да испушам 5 минути цигара во маало него 5 минути "смрт" во фоаје за прием кај "некој костум". Зошто не сакам да убедувам некој да издаде нешто во кое ни јас не верувам, нешто за кое 2-3 рекле "оти не е ништо посебно..." , а и јас знам...Зашто bloody знам дека не сум нит Бајрон нит Пушкин! Затоа што повеќе имам мерак да шкрипам и слушам морска пена по стакло отколку да ми биде испечатена оваа книга со спонзорство од некоја фирма за тоалетна хартија, зошто не сакам да ми биде платено за тоа! Затоа што пишувам од потреба и нагон...како нагон за повраќање е така! А ако некогаш некој се појави , некој што стварно има добра волја ДА ПОМОГНЕ , па и да „ме напне да издавам“ тогаш со големо задоволство уште сега предупредувам дека барем и најмалку половина пари од продажбата ќе одат во Домот за слепи лица во Кисела Вода. Пред неколку месеци

присуствував на една нивна придредба. Срцето ми застана од везењето на неколку дечиња по хармониките. Толку. Но, тоа не зависи од мене .

А...А пак ако ви се допаѓа нешто,рачунајте како да сте ја купиле.Па со парите купете му сладолед на некое дете, купете и цвеќе на жена ви, девојка ви, на маж ви, на дечко ви...ма купете и 100 грама кафе на баба ви... Правата не се официјално заштитени. Се останува на Вашата совест. Впрочем доволно е самите што знаете дека тие стихови не се ваши, Впрочем тие на кои ќе им се допадне и не крадат нели... ?

Лектура како што приметивте до сега нема! Нема ни да има! Оти тоа е мое! Таму никој не смее е затоа.

Благодарам Илина,

Дарко

Содржина:

Во последно се посељачив ко лик од Костурица	4
Јас и Ти !	6
Пролетна песмица	7
Нема нас сверови да не убијат драга	10
Само тебе не те среќавам	13
Ќе се средам... ..	18
Оти ме влечеш	23
Сродно срце	24
Она кога ќе заврне дожд.....	28
Само ради нејзе да ти кажам	37
За Илина и Ико од Рузвелтова	40
Ааааа ќе и пишам ја на мајка ти!.....	45
Ќе и пишам него како - од тебе нема аир.....	46
Вотка и деметрин – Ја и Веселин	52
Љубоф се пишува со Ф.....	59
Last night, I saw God getting drunk.....	61
Јас морам да пишувам инаку.....	63
А ти демек не знаеш	64
Дон Хуан Де бре Дарко.....	66
Сношти сањав дека бев на роденден кај Кира Најтли во кафанчето на старата автобуска	68
Црно сонце	70
Во последно време.....	75

Во последно се посељјачив ко лик од Костурица

Во последно се посељјачив ко лик од Костурица

Се смеам ко кретен и ми се испуштаат сочни пцовки

ко да сум најден на улица

Во последно знам сам на себеси да се смеам

Кога упропастувам кошуљи дур се учам да пеглам,

„Кретен ! Кретен“

од кога ќе ги залепам 100 пати сам на себе на глас

кога го верглам

кога го плаќам данокот што сам живеам.

кога качам на раздрпана маица штипки

кога се припремам да пружам алишта и не враќам на коментари на фејсбук или на мобилен на

пораки и титки

кога се фаќам ко валиум домаќинка како мијам чинии

кога гледам дур мијам во една точка

низ глава кога ми трчаат женски задници

на сончев автопат со испрекинати кокаински линии.

Кога гледам во вториот ред право

во оваа бела плочка.

Во последно време заборавам да купам гумени ракавици

рацете од доместосот ми се крвици

во последно време забравив со заби да откопчувам прслуци

во последно време никој не заборава на паркет огрлици

во последно време мислам дека треба да престанам да пишувам вакви трици

во последно време се возам низ Сен Тропе со чалгата од оној ни маж ни жена Азиз

во последно време чалги душата ми ја полнат ко танкер од Оназис

во последно време многу сакам сам да излезам и на шанк иако немам фаца , ко каубоец да

пијам

во последно време сум измеѓу турбо фолкот и панкот

во последно време катавечер умирам кога треба да легнам сам да спијам.

А откога ќе се осмелам да легнам

градите ме стегаат и знам дека не е од цигарите или од крепењето на шанкот.

Во последно време мислам дека треба да си купам чалга

да си створам еден паметен ангажман
да ја испотапацирам цела спална соба
и да свирам Чет Бејкер во народен аранжман
Пред да спијам да земам да дувам и да свирам до злобога
Да чинам сиот ветер немир ми излегува веднаш
сиот очај од очи ко молњи наеднаш
Со раширени раце трча по рид во залет!
И срцево да ми пее и ништо во себе да не тишти
Во 5 сабајле над бурно езеро врисок од галеб
ко црнечкиот соул од лив вит ми
она „ Уууууууууууууууууу“ да попукаат прозори дур го вришти.
Ма што да испукаат... пак ја треба да ги чистам
... у пизду материну... пак 5 ќе ме фати
—а знам сабајле пак ќе се разбудам - налет!

Јас и Ти !

Долга и широка е нашата. Ко зборот "скратеница". Јас и ти. Та јас и ти не се кажуваме со зборови. Јас и ти сме страшно нелогични. Глупави, комични. Зебри антиномични. На десно рамо Сонце, на лево Месечина. Ти сакаш да живееш на Одмор, ја би негде таму-на Месечина! Само јас и ти. Но јас и ти не сме заедно! Па што некад и преградка значи-далечина! Јас и ти. Разделени! Па што! "Разделени" еден збор е сепак. "Ние заедно" одвоено се пишува!

Пролетна песмица

Пролет е.

Ластовиците се враќаат од јужните краишта.

Чичко Ристе вторникот отиде во Австралија,
со 2 литра ракија за после бричење и 3 деца.

Пролет е.

Сливите процутија ко млади невести.

Мира и Венко ќе се земат.

Без свадба.

Ги покачиле кредитите,
така рекол оној на вести...

Пролет е.

Рака за рака се држат дечиња на настава во природа од осмолетка

Стрина ми офна ко да си го виде џигерот,
а беше само поштарот со сметка.

Пролет е.

Мравките излегоа и ене се стројат и тропкаат во колона

Никола од Перса 3 дена го нема,
а ни од татко му инвалидската пензија -
кец во кец на Барселона.

Пролет е.

Се намали ноќта.

Саботата спроти недела од диско
во пекара после мене влезе дедо Трајко - ококорен ко кукурек
бараше леб вчерашен вампирот...
и таванот ми го сруши, дур го плаќав четридупло мојот јогурт и бурек.

Пролет е.

Сонцето свети и му се радува се што е живо.

Бенџи по мајка влечкокрадач по татко кантопревртувач
-го отру Станко голубарот...

ја истреби таа Црна мала Арапина од корпи што земаше арач
а од Јосиф гранапчијата доби само за него-цело шише Крали Марко пиво.

Пролет е.

Ко малтер е сиво небото,
неонски ламји грмат од тоа тесто.

Микац шлапаше пред мене со кондури колку дупла петка
од карти на врата се преместил во некое министерство.

Ми кажа оти го добил на суд чичко му кој не носеше на риби
и сега бараката од покоен дедо му е негова-сосе гаража и дворно место.

Пролет е.

на маса во вазна бели кокичиња.
на ликот од брат ми бубуљица спермовача.
ни тропат ко карбуратот од стоеден главите,
него од хормони, мене од комовача...

Пролет е.

Шетаат полуголи дрољи низ зеленилото.

Пролет е.

Нивните фустани ми го испиваат од очи сивилото.

Пролет е.

Вриштат нивните тела под шаренилото.

Пролет е.

Си оди студенилото.

На дабот не грака ни една врана -си отишле.

Им препукнало од нашите души црнилото.

Пролет е.

А таа мала црно-бела слика со читуља позади за во новчаник ми даде.

Во очите кутрата ги носи сите мои пролети...

И не знае-оти без нив мене сите луѓе и сите пролети,

ми се баш криви -ми се проклети

Онака...за џабе!

Нема нас сверови да не убијат драга

нит јавачи четри
ни труби на коњи
нема да затрубат ,
ни да ни титнат на мобилни
ни на твитер да најават ангели златокрилни
нема од адот да не аднат ѓаволи милни
нема големи нешта нас да не убијат драга,
нит дождови од метеори,
темни ко балсамиран оцет -божји солзи и сулфури
со кари сос и кечап и мајонез,
на нашите рани ко лут буковец.
нит вселенски скакулци ќе заврнат,
нема саксиите вештачко цвеќе од рајот горе
на глава да ни паднат.
ни сонцето нема да прегрее
нит озонот ќе се искине
ко јас синоќа твоите
(извини јас сум крив ама и ти беше пијана!)
црни хулахопки.
нема небесен оган нас да не испече од никакви космички дупки
Утре, задутре може ти бели ќе облечеш
(само молим те немој месо!)
којзнае што напраивме синоќа..
Еј де муабетот беше на кафе- на макијато , на еспресо.
добро ти дужам нови хулахопки.
што знаеш...
добро бе едвај 2 минути беше знам- брука...
Во бел фустан ко исплеткана во завеса ќе стоиш,
може јас покрај тебе онака ...ко нетука.
Со високи црвени старки и црн фрак.

Може во црни чевли.
Црвено, знам мразиш очи ти боде.
Ај добро нека е по адет
шо викат старите по дрес код.
Ти во бело ја во црно - нек се угоде!
Ќе не прочита попот ко бар код.
ќе не испее....пред полека да не убие брак.
и оние мали црни мравки
на рати тивка смрт сосе 18 посто де де ве
ги знаеш оние со ѕвездица на сметки и реклами најдоле?
-Е такви!
Тие ќе не убијат генерација моја !
Тие мали нечитливи букви.
И се полека ќе снема.
И јас и ти
сите еден по еден ќе ги нема.
А на местото од синоќа ќе никне цвет.
Црн глуварец.
Подмукло да се смее за моите и твоите нозе
навечер кратко да фрла
по некоја црвена искра,
ко здив,
ко воздишка.
Па леба ти можда и од тага
за мене , за тебе , за твоите црни хулахопки.
Црно сонце помеѓу бели топки.
потем и него ќе го нема.
Без трага и без глас.
Ќе изгние и хаубата на која синоќа на Средно на средина седеше.
ќе изгние цел мини морис,
а само не сум сигурен дали
дали два метра негде долу заспан во мракот

ќе испари вкусот од твојот папок
и од него коњакот,
меѓу твојата и мојата уста сладот од „Дорина “ со ориз
моите корења коса во твоите прсти
ко да месиш тесто
на врвот од јазиков овој мал атом
ко примерокот брис
од... од .. од...
едно место!
Сум ти кажал дека кога се дигаш на прсти имаш голем рис?
Нема нас сверови да не убијат драга, а јаз'к ќе прават кога ќе ни палат свеќа
кога ќе не убијат мали црни букви од казни во станица Пролеќе
ако продужиме со кафиња онака ...ко синоќа.

Само тебе не те среќавам

Само тебе не те среќавам

Нит па сакам

Ми е гајле

Сношти ја видов мајка ти

Еј де ! Да со сестра ти

Пробуваа во ГТЦ кондури

А што да ти кажам ?

Првава госпоѓа

а вторава уште ко шефица на женски затвор има вкус

а најверојатно ко секоја втора будала и она е магистер

Им кажав само здраво!

Им кажав само „Здраво “ ладно ко шприцер

Ми кажаа само „еве..“

Им кажав само добро добро!

Ко испаднатите пред излог диви костени ги голтав

„Како е таа ?“

“Што праи?“

„Кај е?“

„Има некој?“

“Арно и е?“

Во истиот момент помислив „Кај излеговте сега ?“

Во истиот момент меѓу мирисот на антилоп и кожа го осетив нивното

“Кај излезе сега да си`ебеш”

Вртевме наоколу кој подолго ќе остане

вртевме околу рафтови или кај е излезот кој прв ќе излезе

за инат нивни картицата ко по вени продавачката да ми ја помина

Опстоп секунда!

Веќе имам 22 пара кондури, а купи ги за инат ми рече во мене оној свер

Купи ги ако се оган еднаш се живее да си ебеш

Во секунда!

и ми ја еба картицата
ми ја еба картицата на едни шпицурајки
продавачката
излегов пред нив гоа брзам оти ме токмат утре за министер.
Само тебе не те среќавам
Нит па сакам
Ми е гајле
Испушив едно по едно две цигари
а од нигде такси и од нигде автобус
Ја стегав вилицата ја стегав од нервози од киселини
од првиот есенски и од стариот душевен студ
Си се гадев од себеси
Си се гадев од себеси
Што на сите твои бемки уште им ги паметам имињата
... на сите твои бемки им ги знам имињата наизуст
Само тебе не те среќавам
Нит па сакам
Ми е гајле
Ме интересира само моите да се добро
Да имам за сметки
Некогаш кога ќе те спомне некој да зборувам за тебе ко за Богородица свети Јован
Златоуст
Ме интересира да имам за пијачки
За убави кондури ти кажав погоре
За ладен бурек во три сабајле
За насмевки на кои утрото нема ни да се сеќавам
Чат пат одвреме на време насоне со тебе онлајн да си початам да си позборувам
Да имам за за топли ама туѓи и скапи пички
За журки за амфетамини и други играчки
За вотка за деметрин
За нашите неродени деца играчки
За твоите кондури еден куп кутии

Ако разберам дека кашлаш да ти пратам порака молимте молимте напиј се

Аминофилин!

Знам дека е штетен ама нема за тој лек друга алтернатива!

Штетен е малку за срцето

Штетен ко јас за тебе

ама молим те напиј се не биди кобила!

Да имам за идни заеднички викенди и ситно за питачи

За нивните измислени дијагнози и на врата лажги од гатачки

- да ми кажат да ти е жива шваљерката и господатидае здравје

да им се насмеам кога им вела амин амин

да го поголтнам ко кнедла она : Амин да ми е таа и жена и шваљерка- амин ако не е

така пишано - да не се разбудам сабајле!

А само тебе не те среќавам

Нит па сакам!

Жива си ?

Ја у пичку матер утрово пак жив сум !
Прееска се напраив лом со дебилон Марко
Ме тагнал на фејсбук.
На глупа фотка и сметката од 12 текили и 8 кригли пиво
од синоќа
Утре ќе го терам да дојде го преместиме од мојата соба креветот
Да гледа накај исток!
Знам така не чини ама јас па чинам и така подобро ќе ми е!
Или задутре не знам !
Ми е страв да не ја најдам од последната вечер твојата изгубена обетка
А и ако ја најдам
ќе немам како да ти ја вратам
Пошто само тебе не те среќавам
А ни ти мене
Ќе ја фрлам низ прозор бе
Ќе ја фрлам ако ја најдам
...а бе ти е гајле!
Добро не викај !
Не дери се во 2 сабајле!
Ајде не плачи
може ќе ти ја пратам по пошта !
Некогаш кога ми е тешко помислувам на тоа колку се смеев и колку испаничи кога се
обесивме со југото на средно на крошна
некогаш кога ти е тешко знам и ти помислуваш и се смееш со клипот на пијано кога ти
играв со раскопчана кошула

Кога ти се дерев ко амерички пубертелија и ти пеев Донч`о уместо Донча!

Донча виш јо грлефренд вас фан лајк ми ?

Донч`а

Донч`а?

Еве ме тропам сам само по боксерици и кошула низ стан

Ги разгазувам новите кондури и се смеам

Се смеам .

Пеам донча и се глумирам дур ти негде спиеш

Во сонот се насмеваш ко да ме гледаш

Убаво ти е.

Утрото на ништо не се ни сеќаваш

Ни јас тебе ни ти мене не ме среќаваш!

Си бркаме работа и мислиме на триста глупости

Брземе на автобус и на такси секое сабајле

Кур не боли

а бе

А бе... ти е гајле!

Ќе се средам...

Ти ветувам, ќе престанам да те нервирам , ќе престанам глупости да пишувам.

Среда

Среќен ден

Совршен ден

Гледам работи

Треба да се пружаат алишта

Ај сега кој ќе готви...

Треба нешто да се работи

Немам ластик веќе за коса

Чекај да видам дали има во кујна во фиоки онаков од тегла

А у пичку материну на ова топло сега кој ќе пегла

Сношти пак никој не примети

Муабети

Од виното капка кога падна на калрдмата

Од мразното вино и жештината каменот кога напукна

Мислам на срце ме пецна ги заборавив сите зборови

Ми беше срам да ги оставам овие двајца и да одам во сокакот на мобилен во

непратени пораки или да дигнам ногавица од фармерки и на нога да напишам кратка

тажна песна

Никој не примети

Од цела чаршија

Си дигнавме само со веѓи

Еј здрао поздрави

(сестра ти пројде од каршија)

Среда е

Надвор 37 и ипол степени

внатре мраз пајажина

од кај комшиите на тераса мириса на печени пиперки

ставам кафе

леле што гз фаќаше таа сношти онде кај народна банка на ролерки

ах тестостерони

ах очи

Прекини бе сега не мисли на нејзе ајван!

вчера две кутии

,а сега пак немам цигари

мирис на скапана туршија

и од уста и од гради

ручек

ништо не ми се јаде

уста не ми се зинува

нозете и рацете ми се камен ладни

ете само некако ко да ми се плива

ко да ми се остинува

ми се легнува на паркет

ми се гледа во една точка во плафон

и со тебе ми се праи муабет

на рипит ми се слуша Ај хоуп дат ај донт фол ин лов вит ју од Том Вејтс.

Среда е.

Среќен ден.

Сум ти кажал дека уствари ја во среда сум роден ?

Така ми кажала бар мајка ми !

Ама јас не и верувам.

Срамота!

Срам да им е!

Еве скоро триесет без две години ќе правам уствари

и којзнае кога и каде сум роден

срам да им е уште им е незгодно да ми кажат дека сум посвоен.

Таков сум во никој не верувам !

Што можам ?!

Што да правам?!

Таков сум скроен, таков сум скуван

И сам бог сега пред очи да ми излезе

Здраво мали јас сум тој и тој да ми рече

Ќе му кажам леле си се унесреќил ама си се надувал !

Среда е.

Во исто време и душа и среден прст и баш онакво ме боли.

Зашто не дојдеш ? Зашто не се јавиш? Ти си единствена што не и смета Том Вејтс и да праиме муабети за стари поршеа ,за јагуари , за клипови, за олдтајмери , за коли ?

Да пиеме сок од малини и да пушиме цигари

Сношти пак излажав .

Ај чао чао си одиме и не отидов дома .

Не отидов да спијам.

Пак се шетав ко дух со чаша низ врваница.

Фрли ја цигарата или симни се ми се раздра таксистот

А ти избањај се му реков и следниот миг шетав ко курва со цигарата по улица.

Еве утрово приметив дека имам модрица

Ко твоите очи зелено кафена синка на надлактица

Изгледа пак сношти ме тегнел вратарот

Ќе се средам ти ветувам.

Него не можам да го средам знаеш колкав беше

Еве денеска е среда среќен ден

Ќе отидам

Нема да те барам и нема да ти го кршам атарот

Ќе отидам на закажаниот преглед.

Ти ветувам нема да го заведувам,

Нема да се заевавам со психијатарот.

Нема да веќе да се убивам

Ќе се вратам.

Ќе се вработам.

Ќе ти купам колку крстот на Водно штикли од првата плата.

Ќе ме засакаш.

Колку што не те сакале заедно мајка ти и татко ти јас ќе те сакам.

Наутро јас ќе те будам

Ако сакаш да сакаш некој повеќе од мене

Ако сакаш да останеш трудна и да имаме дете

-нема да сопирам!

Кога ќе станеш колку куполата од соборна и ме праќаш во ниедно време по ананас

нема да ти се љутам

дур пиштиш и раѓаш во некоја клиника до тебе и јас ќе патам

дур раѓаш некој наш живот нешто стварно

со тебе и јас ќе раѓам

не биди буквална

фала богу фигуративно и нереално

раката ќе ти ја држам со гласот дур ми поминуваш ко со жилети меѓу трепки

во ходник дур ме чека марко со флаша смирноф и кит за матични клетки

јас никогаш веќе нема да сум сам и нема да патам

сите ѕвезди во стихови јас ќе ти родам

најубавата песна во прва половина на 21 век тебе ќе ти ја напишам.

Ти ветувам !

Ќе се средам!

ќе ти се оддужам

ќе ти вратам.

Оти ме влечеш

Оти ме влечеш

ко во Мапети, Кермит на Гица

оти сум навлечено, пред тебе малечко ,
човече.

оти те сањам ко афричко дете со подуено стомаче.

Анџелина Џоли пред да го посвои што му донесла

Кватростаџонефрутидимарефелчеазура пица.

Оти ме печеш ко твојот нередовен секс

и мојата бетер столица.

Оти може те љубам -ко прва љубоф стара.

Оти може зошто само ти ме касапиш

и срцето ми го правиш попара.

Оти ме влечеш.

и напати,

принц од мене правиш.

за миг од Ставрогин ме претвораш во Аладин.

Од обичен молчелив жабец во крастава бара.

Оти најчесто во 5 и пол сабајле само ти ми требаш.

Како призор. Како тело и створ.

Ко на МТВ шупачка молитва и благ збор.

До мене, раката да ти ја ставам да г`з дур стоиме на прозор

мајски дожд дур истура ко да сме позади Нијагара,

на музичка нумера од Нина Симон,

да се насмеам, да те бацам и опцујам,

со тебе да поделам последна цигара.

Сродно срце

Сношти се напраивме пуздер

Ми се раздра ко јас да сум ти за се во животот твој крив

Ти се развикав ко да си сите мои несреќи само ти крива

Се гаѓавме со зборови

со перници

со запалки и кутии од цигари

со стрели

со мобилни

со отровни јазици во душите гоа во хартиени мети

со твоите гадости ко со електроди од милион запалки ти по кожата ме пецкаше

со моите пцости те ежев и косата ти ја кревав ко со милион перници да ги задушував

во тебе сите убави спомени

сите наши заеднички по пола ја рака ти материјал вселени

недоградени

сите цутови од сливи и јорговани

сите твои детски пролетти

Да не постоев јас ти ќе беше среќна

Да не постоеше ти све ќе беше во ред

Ја вол!

Ти змија!

Ти малер!

Ја пијандура!

Ја лудак!

Ти бештија!

Може ние двајца заедно

Може заедно ја предизвикавме пизда ти матерна и светскава рецесија!

Потем од уста секна мојата канализација!

Потем пеколот од твојата уста прекина

Потем заврна

Потем истури

Почна небото да свети
Ме умори!
Те скинав!
Ја лупна вратата и во другата соба си замина!
Си пуштив Мос Деф со Масив Атак
Си пушти Госип грл или Вовед во Анатомија
Малце задремав
Ти ваљда не пошто мамата ти ебав
Си нашла со кога да се расправаш ко некој малоумен тепач сам на себеси си викав и
егото ко детенце си го радував
Спука!
Загрми.
Од дете не се плашев од грмотевици
А ти знам дека во другата соба умираш
Телото ти трепери
Кој те ебе - кур ме боли
А ете си
ми шепна ко детенце гревно само: Ми е страв
Дарче извини не знам што толку лошо еден на друг напраивме
Ко Били Питон од Маратонците иронично дур сакав да ти вратам само : Ајдее?!
Дур поголнував ко да голтам шајки
да не ти кажам само јазикот си го гризнав
А ете си полека на прсти
ти во мене се прилепи
ме стегна околу половина
дур сакав ко некој бош битолски мајтапција
да ти кажав иронично : А ле кајси ти бе чупе шосестори загина!
А не ти кажав!
А ти под кебето се упика
ме раздбуди бе идиотке
... да!
ама се преправав дека спијам

Ѓоа спијам раката демек во сонот преку тебе кога ти ја префрлив
Да испаднеме убаво дедо Господ од небото дур се смее и грми
со молњи светлина дур не фотографира
и само нас двајца гоа сум ја Винсент Касел
гоа си ти Моника трудна
не слика за Ел на насловна
Мижев
Мижеше
Пред нецел саат се напраивме пуздер
па не ме фаќај за збор може и саат ипол
а веќе те лижев
(ти што сега читаш - извини на безобразлук -пардон!)

До спојката од прслучето кога стигнав ти прва ми прозбори и тоа беше:
Алооо сељак - полека бе свер
Со ноктите во коса ме кубеше дури Те гризев
Ме гризеше и ти посилно за инат
Потем јас ти прозборев само: Полека бе брат
Забите дур ми ги качеше и ја тегнеше мојата кожа
ко да кинеш глави од харибо мечиња во мојов врат
Без зборови ми кажа: фала ти што постоиш и што ме чуваш
Без зборови ти кажав: дека те имам за светица и за порно дива
Пред саат време душите си ги искасапивме,
а сега телата си ги благословивме
оти срцата наши никогаш ништо не си пререкоа
оти се знаат од кога постои веков и светов
од ноќта со полна месечина спроти величетврток
Од пролетта 1484 година
од полноќната случајна средба на двајца странци на оргија
од првите погледи очи во очи низ маски
на терасата осветлена со свеќи 3 километри надвор од Венеција.
Оти обајцата за тоа сме заборавиле,
та не едно арно викаш што све не сме препоминале

а срцата ,
ама срцата ни паметат
еве и сега едно спроти друго ни чукаат
ко близнаци во матка си разговараат
оти ние петшест пати оттогаш сме умреле
а тие никогаш едно од друго не се поделиле.

Она кога ќе заврне дожд

кога пиеш вранец на тераса по чадор со 3 хаски во нозе од по 80 кила и испишуваш цел тефтер воздишки по некогo - она кога за на 10 секунди покрај „ таа - некогo“ радо би на + 45 во Скопје уместо 4 дена на 23 во Маврово

А можеше да ме имаш

Можеше и од Бога да ме одречеш

Ко што ме одрече – ако сакаш..

Све да ти еб*м !

И ти да ми се изнае*аш...

...мислам чисто ако сакаш!

Можеше да сред ноември по јагоди да ме праќаш

На погребни и разни свечености кришем за г*з можев да те фаќам и да ме фаќаш

И следни пеесет години...

Толку лесно можеше јeботе!

50 години насабајле во кревет можев да те частам кафе,

мислам од тоа пиши кај мене

Гратис : “Добр`утро драга“

Да те гушнам дур имаш ПМС

И ме тераш у три лепе ..у бестрага

Можеше ете

Ма што ја знам да ми кажеш

оди бе остај ме

аман гони се оди

престани да пиеш и лупеташ

Затвори се во стан!

Оди пријави се доброволец

- нек те скинат негде по Авганистан

Можеше да ми кажеш оди стори нешто од себе

Земи бугарски пасош и миј негде чинии по Северна Рајна Вестфалија

Можеше исто да ме затвориш во ВЦ

и така се големи и убави онде во „Пикола Италија“

Онака кога одиме на јадење и е попразно накај девет

Да ми речеш соблечи се бе !
Ја од горе или ти на плочки накречи се
нек те лади !
Ма бре лежи!
Наутро сонцето кога си лупа главата спроти Водно и кога крвари
И тебе ли те боли?
Ти жежи..?
Навечер пред спиење во празна соба
Темнината
На грклан и тебе ли?
И тебе ли ти тежи?
Оти беше слепа
Обична девојка симетрична
Не се филмај оти беше некоја преполна љубов искрена мрачна и езотерична
Проклета!
Проклет да сум и јас што те пуштив внатре
море да земе некој со бормашина во колена да ме отепа
Оти ко на далечен и познат гостин се од мене на маса ти извадив,
А ти не сакаше ништо од сето да земеш
И ова дур го пишувам сега гарант некоја глупа серија гледаш
На некој депре позитива паоло кучељо сајт дремеш
А ти слободно таква биди си
Само мене ништо не биди ми !
Оти јас сум на татко ми
све до коска и повеќе накај Ричардс и Стоунси
оти ваљда и тебе ти е омилена ко на мајка ми
онаа од Битлси :
„Љубовта далеку во тебе
- криј си ја“
Никако поготово не мене не ми ја отвориј!
Ма јок иако све за мене веќе знаеш!
Немој може ќе настинеш

Не дај боже може да те фати промаја
Ма живот јебига.. барем двајцата
Имаме некоја занимација
Јас на цигерот ете сакам му испитувам граница
Да го тренирам
Јансите на послем ете уживам
да си ги повраќам
Отсабајле дур глаата ми бучи да прошетам низ маало и да чепкам мртви ствари со
стапче
Ти да гледаш серии и играш ефтини игри на фејсбук
Одвреме на време да го касапиш фрижидерот со сладолед под зграда во гранапче
А знам дека скоро и ете најверојатно
На случајно ќе се видиме
Нема да можеме со плутониум и вештачки хормони од креми полн
сиот молк да го издржиме
во некој сега скоро безвезе ден
во некое безвезе време од ноќ
ко маркиза ти за инат мој ти ќе се дотераш
ќе ми дојде и мене по две недели да зеам да се избањам
за инат мој да се дотерам ко надвојвода од Норфолк
Да излезеш сама во ноќта
Ко ефтина курва по улица од што ти е смачено да запалиш цигара
Чинам накај тебе по мирис како чекорам со спремен поздрав добровечер драга
И да излезам и ја да те барам сам во ноќта
на уши со микс од масив атак и дно од цигански турбофолк
само на тебе да немислам
само со тебе во мисли да немам дијалог
или ваљда да барам некоја слатко среднодноба ефтина курва
да пиеме шампањ со кожувчанка
и да ми кажува како било во нејзино време
ако и се присака и љубов да водиме
може ќе ме остави да и испуштам семенски материјал ,

спермова течност де

- семе

Дур мислам дека ти си тоа

Ти си тоа под мене

Оти те имам тебе

Конечно тебе спроти себе

Во моите слабини

Тазе застарените раце и отров розеви нокти дур ми ги качи

Младоста дур ми ја е..

Сто пати во минута ипол дур те убивам

и умирам во себе.

Во една вечер за инат дур и ги давам сите божји трошки останати во мене

ко мониста од капки извор чувани за тебе

во ноќи без месечина кога ќе ти зажедне срцето

и нешто убаво кога ќе ти се припије

нејзините порцеланки потем таа ќе ми ги качи

во врат

сиот бол ко волк sameц во мене

сиот отров од срцево дур го цедат

и со болен оргазам дур чекаат да го убијат

сиот ист

бол

бол

бол!

А знам дека ништо од тоа нема да биде

А знам по улици ко вампири дека сами ќе се бараме и лутаме

За инат дека нема да си признаваме и да си пишеме

Тебе ќе ти стигаат смс пораки со стерилни со скапи понуди

Од некој тазе неизживеан административец

Со херпес од фелација на уста некој вол

Низ ветрот ти моето неречено

„Кај си ма..? излези пред мене

Излези ми пред очи вечерва нек си ебе
- го слушаш
„Излези ми пред очи кретену најди ме вечерва
Најди ме ноќва нека ти се скрши колк“
-те слушам
те слушам и јас кај го повторуваш.
И така ќе биде доолго доолго
Одвреме навреме
Другиот ден нема да се сеќаваш ни што било ни како до тоа дошло
Ај анасана
Секој вторник и петок јас долго ќе се враќам дома
полумртов од кафана,
А не смеам ни да пушам ни да пијам
(ма глупости почеток на чир и запушени гради од хроничен бронхитис)
На миенење заби стандарно крв од бруксизам со гингивитис
Дури да престанам во мисли да зборам со тебе
Дури да полудам и све да стане глупо ко к*р
Ма знам тоа не смеам
А ми иде...
ми иде и пијам
Пијам ко луд што вика чичко Димитрија
-оној од „Буре барут“
И легнувам сам на уши со чалги од турбо дионис
Ко низ темен тунел мозокот дур ми шиба
И спие напред тажен басет
До него јас и позади воланот исто
во тој мини морис
Се дур заспијам
Се дур се исчезне во мракот и запре
Душава во мракот штом потоне и заспие
во сонот штом се претвори во невидлив див бел волк
под твојот прозор што завива

да го пуштиш што чека
да не полудиш во сонот
што те спасува
и
до кревет би да те чува
покрај тебе
на слушалки со цигански турбо фолк.
Да те чека да заспиеш а потем дишењето да ти го слуша
Да пука од среќа дур дишеш како свирче од чајниче
Да пука од спокој покрај тебе во молк.
А секој вторник и петок дур се враќа кај тебе некој го убива
изгледа го лупаат оние
Со камиончиња што собираат ѓубре
пизда ли им матерна!
Таман пред да стигне до тебе
И ти да го пуштиш
Лежи мртов пијан на паркинг од диско
- до следниот петок.
До следниот вторник тој невидлив бел волк.
И за инат знам нема да те побарам
Нема ни да те кривам
Ни да ме бараш да ти кревам
Нема никогаш наживо да ти спомнам
за сето ништо од мене што остана
Ами вторник и петок ќе знам да се дотерам
Во дното од чашите очите дур ти ги барам
Со силна верба и желба за одличен успех и реформи како да се умртвам
-ќе одам во кафана
На раце на сребро од цигари на чаршафи и одвнатре на панталони и од фармерки
џебови
На парагони- се најубаво за тебе ќе ти пишувам !
На цели котури од фискални сметки

дај молим те наплати една од оние келнерски кошули
Донеси тоалетна ил најди од оние куварски бели кецели
-Ви снема сауфетки
Мир ќе немам и тебе и бога ќе ве пцујам
Младост весела што ми дадовте
стогодишно срце во мене кога остававте
и илјада души и демони во младо тело –
во мене ко на наткасна
кога ги оставивте ко на чување
за раат да немам
за мир да немам
и да се убивам од вакви глупости пишување.
Дури да пресушам
дури очите ми згаснат
во уста дури да немам ни капка влага ни лига
Оти никогаш од тебе нема да го чујам твоето “можевме“
А богами ни ти моето : “А јебига !”

Само ради нејзе да ти кажам

Само ради нејзе во последно побудалувам од беса

Само ради нејзе

Само ради нејзе од лутина ми иде

Оти не знам како да и кажам

Ми иде

Ми иде да и се развикам на телефон!

Да и звонам на некоја рандом...

Штојазнам првата во именик некоја Весна

Да ја прашам „Ало! кој е тамо?!“

А штом ми одговори да и спуштам слушалка

И да се смеам сам со себе колку да се опуштам од бесот со она „да ти го треснам!“

Само со нејзе

Само дваесетри седум во празна соба со нејзе би се сложил на неделата да ми го извадат од собата телото во црна најлонска кеса.

Море само за еден ден

За еден ден и една ноќ со нејзе

И би признал пред Македонија!

Пред Македонија цела да е

На тренутак истине

би признал дека во средно го имам избришано од завеса..

Само ради нејзе гледам ко коњ со узда –само право!

Само ради нејзе би се запишал и би го завршил Електро !

Само ради нејзе пишувам вакви глупости и тресам ко да сум од ручек налокан со вино

Само ради нејзе би се тепал и во девет ипол со од гранап билмезон

ако ми побара - да и донесам пиво!

Само ради нејзе

Само да ми каже „лйиле фала ти мило!“

Само од нејзе нема да ми е гад и директно во фаца да ми жригне од кога ќе го акне

цело литар и пол пиво

Ради нејзе бев и сум љубоморен и на фиктивни ликови

Од филмови на дивиди, од госип грл, од сексо и градо
тешко мене на ликови од серии,
што вика Миланка на ликови од големото платно ,
јѐботе љубоморен на лик од кино !
Ради нејзе две недели ме реметеа
Ама пушти бркови ко Борат кога дознав оти и се свиѓа
Турчинот
од оној да ти'бам Величествениот
Само ради нејзе и по мама
И по мама ќе викам : “Што и фали мори краво ?! “
Ради нејзе ќе се испокарам со цела родбина
Ќе се испокарам ако треба до трето колено
Ќе се расправам до ножеви
Кај ќе се најдам таму ќе се дерам
Ќе ржам низ заби
„Што и фали бе?!“
Што и фали мори?
Ќе се расправам жестоко ко во српски филм и во индиски драми
Ради нејзе ами ради кого
Оти од кога прва пат ја видов
Од кога и се погледнавме очи в очи со деколтето
Ја знам дека и животот без нејзе мене не ми бил жив уствари
А оти со нејзе
ради нејзе тој со смисла ќе ми се стори
Само да ме љуби
само ...
само да не ме боли!
Само да не ме забораи другарка и после кога ќе ме види
Да не ме забораи и да ми каже оти прашала за мене „А бе тој дегенот другарти шо
праи...?“
После тоа злобно поднасмеана да ми рече : „ И така деген - другарка ми те поздрави!“

За Ико и Илина

За Илина и Ико од Рузвелтова

Илина и Ико од Рузвелтова

Илина и Ико од Рузвелтова ги знам одавна.

Беа убав дечко и убава девојка

Бев копиљ во средно прва.

Се наоѓавме на исти места.

Не читав многу ,а ни состави не учев на памет

Фала богу - паметна генетика

Бев само дете во голем град и ми беше интересно да лунсам по кафани.

И тие ме приметувале оти сум им бил мило дете на лика.

Ико ми стана после ко постар брат.

Барем јас така го чувствував.

Илина ко мајка

Ко на мајка ми сестра

Ме прибраа.

Еднаш ме зе доа и со нивно друштво на нова година.

А јас стално им носев домашно вино вевчански пасоши за по пријатели и по другари

кога одев Белград носев за Илина некоја симпатична ситница а за Ико строго Кент

меко цигари

Илина беше аптекарка.

Ико работеше на шалтер во Македонска банка.

Беа совршен пар и згодни и паметни и во душа млади.

Ме носеа по разни места ,

на свирки на изложби на журки

а потем ме враќаа читав до праг

на мене вежбаа брак,

Ико го рашамара еден постар дебил од ЖУЦ кога му кажав дека никад нема да ми ги

врати тие 2000 денари

Илина ме носеше по крвни слики и ми фаќаше вези за девојки , попусти и доктори

Ме сакаа.

Уште ги сакам обајцата.
Ги сакам за сите пари.
Па Македонска банка пропадна.
Си еба мајката.
Слушнавме дефинитивно на вести.
А имаа кредит за нов поголем стан.
Заедно гледавме еден после стара америчка амбасада,
после се напнаа за некоја барака во Тафталиџе,
На крај купија нов кај што го гледавме првиот.
Кај АБеце
Ико никогаш од мене не криеше дека Илина сака да му роди дете.
Истото ми го кажа и кога го отпуштија.
Ико вечерта се начука.
Од гнев.
Од страв
Од автодеструктивен простотилак.
Илина вечерта се затворила во соба.
да не го мачи не му кажала оти е трудна кутрата.
Се напила 3 лекселиуми.
А цела вечер останала пак да го чека.
Останала со вилицата потпрена на колено будна.
По месец и пол Илина побаци.
Никој не знаеше за тоа скоро 5-6 години.
Ни Ико.
Никој освен мајка и.
Ико едно време едвај најде да биде келнер.
Во еден тапа кафиќ
Едвај земаше дневно по 300-400 денари .
Па напушти.
Знаев после часови да отидам и да го видам како листа огласи.
Да молчи.
Со сила да ме весели и да ми кажува глупи скопски дешавки и амерички вицеви.

Почна ко за инат уште почесто да шета по кафани.

Почна да венее.

Да му е срам да се погледа утрото во огледало откако ќе ги види од Илина оставените пари

100-200 денари

За ѓеврек, за кафе и цигари.

Почнав се поретко да ги гледам.

Поретко да им одам.

Ги фатив како се расправаат неколку пати

Ме болеше душа Илина кога стана агресивна.

Избувлива.

Ни трага ни глас немаша од таа барбика со душа од мајка тереза.

Почна пред други да го ремети.

Да му вика.

Драчевски да го зеза.

Од деца неродени да му набива на душата гревови и вина.

Ико почна да слабее.

Нозете му станаа како шипки од точак.

Знаеше некогаш во кола тивко да изусти доаѓам доаѓам

Што спушти уште потивко на душата да ти се помочам

Во една ногавица од фармерките почна двете нозе да му ги собира.

Почна да молчи.

Почна да гледа во земја.

Илина почна да ја мачи.

Дур му експлодира со пцости над глава почна да ја мачи и тој со тишина.

Едно утро се справале за ништо !

За безвезетина.

За тоа кај има Ико нови чорапи.

Требало да почне утрото пробно.

Пробно негде преку врски да почне да работи.

Илина му експлодирала

Оти не му мајка му му кажала

Оти и за тоа што нема тој нов пар чорапи таа ли му е крива?

Оти и тоа ли таа треба да му купи?

А потем ја лупнала вратата и без бац си заминала.

Кога се вратила све било исто.

Се нашла исто како што оставила.

Стигнало единаесет вечерта

А Ико уште го нема.

Недостапен бил.

Му оставила 9 пораки на Мејли.

Првите кај си бе досеа алкос?

Средните кај си Ико ?

А последните

Ико мило мое извини извини дојди душата ми остина

Го баравме сите .

Го барав и јас ноќта по кафани.

Звоневме кој кај стигна.

Колега на татко му . Колега на татко му кажа дека утрината го видел. Го видел како се качува во автобус кај холидеј ин.

Го видел дотеран како што одеше за на работа во банка.

Му се насмеал и му кажал еве до Виена.

Се зајмил кај некој дилер пари.

Така заминал.

По 2 недели им се јавил дома.

Им кажал во ред дека е и дека брза за на работа.

По година ипол и прати мејл со фотка на Илина

Поздрав од Пичковац !

Поздрав најдрага моја!

Поздрав од Дарлингтон

Поздрав од Северна Каролина!

на кирилца дегенот и напишал

Поздрав од УСА

На сликата Ико окрупнет и седнат на хауба од темнозелен мустанг

Не му стоеле лошо и пуштил бркови.

Позади него ко во филм на Копола онаа жолта медова светлина

Поднасмеан -во раката држи цигара.

А позади него две огромни кеси.

Две огромни кеси со 300 пара чорапи.

Уште е таму.

А Илина ! Илина еве веќе двантринаес години не знам ни кај е ни што праи....

Ааааа ќе и пишам ја на мајка ти!

Ќе и пишам него како - од тебе нема аир

Вовлекувам чад.

те мислам

те мислам пак

,а не сакам!

Мразам што е така

а знам се што сакаш...

се што би купила од мене

се за џабе

се за џабе уште утре ќе ти дадам

пошто -зашто

онака - три за сто

бадијала...

Се за бадидјала!

која сум јас будала

Џабе – бадидјала!

Се е бадидјала!

Вовлекувам чад.

те мислам

од мисли те бркам

ти велама :

немој

немој

немој сону неизвеживеан мој

светулке

кучке
нутело
во животот мој све највесело,
дрољо...
лепојко...
мирису шебој..
Вовлекувам чад.
те мислам
ластовиците секое утро што не чекаа
прееска баш една по една ми титкаа
ја заминале Грчка..
Мајок !
-не им правеле ич проблеми на граница.
Се сместиле кој Египет кој Тунис
кој го зеле Алжир за последна станица...
Не мислат -велат
и тие
те аднале на Фејсбук на Здравка- (крупната ластовица) и Круме малите
-те поздравуваат!
Вовлекувам чад.
Те мислам и ја.
Ти кажав?
Еве те мислам пак!
и прочите
и мислите ми се затворени -клети!
болни ми се сите органи
чадови катрани и од шток чиреви и пареи
би ти пишал само „воздишки“
и би завршил работа - ко нашиве поети
ама боли...
нек си ебе
боли

штом затворам очи ми свети
ме сече во гради
ко на сонце во прашина истурени жилети, црева и џигери
ги лазат муви
Оф леле мори...
во себе ечење
вовлекувам чад,
ми иде на плачење
Ми иде да вриснам ко овцата истрижена од Пинк Пантер
Ама нема
нема стиснам и заби и све и да бидам фраер
а
боли
боли
капаците штом ги затворам
мислам
дека накај тебе трчаат тие воздишки ко
есенски црни налиснати коњи
срозени и тешки ...уморни!
од нив
од нив сите ангели чувари ми се уморни
со мене не издржуваат -ми се самоубиваат
пола од нив се мртви -пола чинам од нив рак од секираци ми добиваат
навечер касно сакам да излезам во ходник
да побарам пауза и од тебе
од сите ангели
од сите ѓаволи
од сите во мене мртви души без имиња и гласови
Вовлекувам чад...
те мислам
Ми иде порака да и пишам на мајка ти!
Ќе и пишам-

од тебе нема аир!

„Извинете“ -ќе и пишам

„Извинете ама

Ве молам , ве молам извинете и приберете си ја ќерка ви

што и е ?

Зашто спие?

Зашто не е покрај мене?

Да не е пак нешто неарна?

Зашто не и кажете изненадно да почне многу и секојдневно кај мене

во дневна

во кујна

на маса

во спална

на тераса

со мене нонстоп да се дружи?

Зашто не и кажете спонтано цел живот

да и служам - да ми служи?

Онака да ја замолите трајно да ме љуби ,

да остане едночудо пати со мене трудна.

Извинете ќе и напишам ,

извинете што ве измалтретирал да ме пријавите во полиција!

да останете цела вечер ради мене будна!

Ради една будала,

чи и срце и душа живеат кај ќерка ви во ташна

ко црвен кармин за усните

ко црна маскара...

дадени на поклон

на дар

со сето срце црвено

со сета душа црна

ја љубам јас госпоѓо вашата ќерка

ја љубам онолку колку што вие отсекогаш сте сакале да ве љуби Вашиот маж
ја милувам госпоѓо јас вашата ќерка
– ја милувам онолку како никој што не ве милувал Вас
ја љубам јас ќерка ви онолку колку што татко и го љуби ФК Вардар!
Башка одавна ми има ветено кафе или пијачка -рече
так рече госпоѓо
И еве ја чекам , 2 ипол фати - доволно голем ми е носот госпоѓо и без таа да ме влече
не е убаво да лаже
- а не да лаже суши!
не е убаво
не е убаво да дужи!
од кога ја сретнав нејзе
секоја вечер станот во суд ми се претвора,
празниов кревет во судница
во Основен двојка!
Запнал Бог и катавечер ме тужи,
секоја вечер ме суди наново
Мир немам ! Раат немам , моја драга госпоѓо
ме мрзи од маж ви -дупло,
оти повеќе од рајот , од сите ангели соси него
повеќе од себеси драга госпоѓо
ја љубам јас Вашата ќерка - Вашата мома, вашата девојка!
Ја љубам ко Рет Батлер Скарлет О Хара
сабајле напишете и порака пред да одите на работа
напишете и да ми се јави драга госпоѓо
- па ќе ме умре мајкуму стара!

-Па против шљивки ,
против пички ,
против оние крвца флеки на врат,
на гуша,
против бигор на срце исто,
против рак на душа...
имаш и маст хемороиди гратис ајде -три за стотка!
Ајде момак, ајде супер цена ти е - супер бројка!
Батали стари тоа да не имаш "Тројка"?
Да не имаш вотка?
Мајоок видиш продавам лекови!
Добро ок тогаш !
-Окееј момак, океееј
Еј јј а бе ејјј
-Дарко!!
чекај!
"Како?!"
-Дарко синко !
Да !- реков,
што се чудиш реков: Дарко
"-кој си бе ти ?!"
Веселин ти кажав!
Жив и здрав сум веќе 100 векови!
Јас те разбудив кога заспа еднаш горе ?
Се сеќаваш?
Под бршленот, таму горе кај мостот на извори
се сеќаваш ?
А да го познавав и дедо ти !
уште кога не беше ти роден уште кога беше млад.
Се сеќаваш што ти кажа во 11 сабајле кога се врати дома ?
ај сети се бе глупак!
Ти рече ако некогаш живееш сам

било каде
било во куќа или било во стан
во гарсоњера де - во станче
Недај боже да почнеш сам касно
навечер да си туриш пијачка
подобро обеси се -обеси се на казанче!
А ти си го правел тоа бе момак.
Ко книга те читам - на памет ко од буквар одломак!
Дај бе купи само ќе го сјebеш казанчето малеру
купи си еве -поевтино е и од пловак!
Барем едно апче бе Дарче!
Само едно !
Испиј го
потем сабајле во зори стани и
искорни си го срцето
наврти го накај сонцето
со дланките стегни го
истриј го ако е студено ко од камен Радика
и дојди со мене!
Те познавав пред 10 векови беше убаво момче
тазе калуѓерче
син единец на оридски владика.
Јас го турнав твоето столче
на ридот таа муренка.
во нејзе на Велигден кога се заљуби
на ран босилек душата кога ти замириса и виде
како се мие ноќта во одаја новата
млада сестра Велика
од сонцето сите скриени рубини
од месецот сите бели бисери што сакаше да
и ги ставиш на голите гради
а не знаеше оти јас те искушувам

-даа, ха ха аа - јас бев со таа убава лика
вчера да ти кажам онде кај Борово
ете те видов после векови !
Пак да те сотрам на свое искушение паднав
не е таа лика
на Фејсбук што те адна синоќа
Дарче ха х аа -не е Велика
-јас те аднав!
А сега земи го апчево
испиј го
легни и утре дур пиеш кафе пред работа
срцето твое гризни си го
од работа те чекам после појди со мене
немој да касниш
јас ќе ти дадам се
конечно ќе те сретнам и со вистинска Велика
само гризни !
гризни ги во срцето сите светли ликови
како семки од крвава калинка
исчисти ја ,
истриј го од тој камен сиот мов
и појди со мене
да ..... ангели
да љубиш најубави жени
три црни азгани ќе ти дадам
албино добермани
преку езера да можеш да јаваш
на Тринидад
и ебаго и по фламинга да одиш на лов
оти само несреќа ти ќе донесеш
со секој твој здив

со секој миг

да знаеш !

позади очите ко во јаболка имаш дупки од црв

одвнатре ко систем капка по капка ти векови ќе крвариш

на вратот црвена тетоважа ќе носиш како жиг

од крв

на срцето мов

и арсен во душата носиш

и тазе капари -ураниум
а залудна љубов ти нема да просиш
Дојди се ќе ти дадам и се земи !
само трепни и кажи да
ќе те подмладам
како нов Дарко во трислојни памперс пелени!
ќе те оставам да те раснат најубави,
богати јаловци- родители
ќе те оставам како ангелче на праг
дојди, не ме заминувај
нека не ме надитри пак оној горе гад
Проклет нека е!
Проклет биди ако ми заминеш ти пак!
дојдиииии!!!
оти само тага на овој свет ти ќе носиш
катевечер касно во кревет со ладна пот кога се потиш
од себе си по стоти пат кога ќе се плашиш
и стануваш
и ставаш во уста цигара,
и не ме гледаш другата да не се запалиш невидливо со плунка како
ја гаснам отпозади тебе во пепељара
дур трепериш
дури те смирувам и ти точам „Тројка“
а ти пак пишуваш
и од кожа ме вадиш понекогаш
кога пишуваш
и во себе дури липаш
и стиховите ко сенки дури те јаваат
дури се мачиш
забите кога ги грчиш
-така солзите демек ги стегаш чиниш
утробата за миг кога си ја превртуваш

И во 3 и 15 навечер викаш умираш ?

знаеш дека дури пишуваш

ко бре ко некој епилептичар бладаш

умираш кретену- умираш ереси дури пишуваш

Дојди со мене Дарче !

Дојди!

еве ти апче престани да пишуваш -

Пшшшш дојди.... гледаш веќе не се тресиш!

Љубоф се пишува со Ф

"Љубоф " не се пишува со "В" се пишува со "Ф" .

"В" е за војна !

"Ф" е за мајски поветарец на твојата пупка

мојот јазик на нејзе и твојата издишка

: " фф`ф`ф`ф`ф`ф`ф`ф`ф`ф`ф`!!"

"ф" ко разлетана пепруга околу мојот краток....растреперен фитиљ де.

-во моето срце.

Ф како фала ти

О како остани

Б како без тебе и крвта ме боли

У како у пичку материну колку убава си (а и јас на тебе - на твоите гради)

Љ како бљак колку сум љигав !

како љуби ме ,иаоко дури и ова инаку ти го напишав!

Оти?

оти сум нопад!

(љуби ме -

ме уби киселина!

од што ?

-од џејмисонот кај Маја!

Ради кого ?

- Ради тебе!

Љуби ме !

(и не ме пцуј цела вечер икам и ждригам!)

Оти?

оти сум ропак!

"Ффффф" како факинг фиромиан ојдипустиранускомплекс фетиш - кога бре фајнали ќе ми дадеш број ?

"ффффф" како - немој!

ме скокотка кога ме бацуваш ти на пупка

ф во моето срце твојата пеперутка

штом станеш и заминеш

криљјата што ги склопува во обична црта

...и све е к*р !

Темница под местото каде пред малку ме скокоткаше

од кандило угаснат фитиљ и мртва без криља гасеница место пеперутка

место срце... црна дупка!

Last night, I saw God getting drunk

We drunk cheap albanian cognac
in a tavern among violins & gypsy voices,
He danced and he made me laugh
singing: I`m nonsense, I`m nonsense, I`m nonsense!
Then He fall from the bar I screamed: "all of you get out!Get out!"
hundred souls He cried out...
with a scratching voice like Lennon in Twist & Shout
Then he calmed & asked do I have a light?
Giving him I`ve asked so does He is the light?
that spoke to Muhammed,Jesus,David & Moses
He said he had been drunk but he supposes
that my dirty brain is wrong
& there was no Mary
& there was no bed of roses
he said that he had`not such a sweet laught
since he watched in cinema Jim Carrey
& seeing Himself he had interlace of hoses
wiping his joytears, he winked & filled the glasses with double doses
infantly murmured: I am God, I am God, I am God.
I said he is no God coz God does not exposes
I`ve screamed : who are you holy cock?
he laughed quietly said I should not scream
coz they`ll count me as mad I`ve they see us talk
disapearing only an echo he left,
his laugh & a mock

let`s say : " I`m you , I am you, I am you..."

I woke up in a strange place

arrows were showing twenty to hundred o`clock

there was a strange girl

I and her tongue on my ....

Јас морам да пишувам инаку...

Јас морам да пишувам...инаку ќе умрам!

Вчера бев на доктор...

ми рече на стетоскоп нешто во градиве му шушка

му реков носам еден куп незапишани песни

качени на душа-на ушка

рече дека морам да пишувам(еднаш навечер,пред спиење)

после лице и заби миене

пред да легнам да сонувам

инаку ќе умрам од студ рече,

па макар живеел и на Јамајка

ќе се сонувам себеси како лик во некоја несреќна бајка

несвесно ќе се свиткам на креветот како фетус

кој се гуши во стомакот на сопствената мајка...

А ти демек не знаеш

Не лажи-отсекогаш знаеш!

Знаеш оти јас не сум одовде

оти нема овде јас да останам

знаеш оти само моите зборови

срамежливи и троа пијани

ко тивки погледи тебе ќе ти останат.

Ко праменчиња сонце во празното меѓу твоите прсти

сегде-негде низ твојата коса невидливи пеперутки од сите врсти

Ти знаеш оти сини цутови од цреша полни куфери во раце ти носам

да пливаат во грст света водичка на средина од твојата душа

јас со два прсти над водата ќе ги оросам

низ пролетни ветрови да ти шепотат и по вратот да те бацуваат,

И ти знаеш

отсекогаш знаеш.

дека една темна и кривка љубов небото да не падне го крепи...

И по мене таа еден ден ќе дојде.

Ликот ќе и свети.

Знај и дека истиот лик го носите носите обете.

По мене таа кога ќе дојде - ко по свое дете.

Заборавено меѓу картонски реклами и рафтови

сите ѕвезди во зеници мене ќе ми се

и во срцето подмачкани сите механизми и штрафови.

Од градите нема да ми излегуваат воздишки ко планини тешки,

сите времиња ќе ми се на 2 минути пешки.

А ти пак среќна ќе си!

Навечер пред спиење блажено насмеана

наутро од спиење благодарна,весела и простачки распеана.

Од таа темна љубов што си успеала и само за тебе си ме зела

на кратко од нејзе си ме поделила

и неколку години на заем си ме зела.

И никогаш нема да спијам
а тебе дур спиеш со прекрстени нозе ќе те гледам.
катавечер од залудна љубов срцето нема да ми крвари
од носот во спиење крв нема да ми тече
никогаш, тоа - тоа никогаш веќе !
Се што никогаш не сум ти рекол
таа темна љубов во сонот тебе ќе ти рече.
И нема на ништо да се сеќаваш
Секоја вечер наново кој со некој непознат,а убав
ти со мене ќе се среќаваш
и никогаш нема да знаеш оти имам триилјади двеста и четири години,
иако изгледам млад...ни тебе од мене ,а ни мене од тебе- нема да ни е страв
ко да сме генерација , ко да сме школски
душите во коитус пак ќе ни бидат
и споени карличните коски
ко светулки во твојата соба одвратно убаво ќе блескаат
чиниш се песна од Радован Павловски.
многу зборувам,а и сама знаеш...
Извини што те гњавам..
Може уште пијан пијан сум .. прости!

Дон Хуан Де бре Дарко

Миљон пути сум се заљубуел,

а знам ваљда све то било у една иста жена

...

дур еднаш и у една моњахина кај Кичево у еден манастир

па во една продавачка ,лево во една трафика- кај слаткарницата “Canela”

и сум ослепувал,сум оглувувал(ајде бе била дебела!)

Гајле ми било па макар била и Салмонела!

И во една Итаљанка шо е тоа битно(знаев само vino i bella)

И во една од кванташки Ромка -ма стопосто менгела

ма што ја знам... едно време само болен бев!

па се опоравав штом влезев во кабинетот од докторката-кое око и осмех...-карамела!

И со маица имам шетано –Словенија то је моја дежела!

Не сум штедел ни душа ни тело-све то идело багатела!

Ја би исто- и да имам уште 100 срца-уште 100 тела!

Мозок и срце увек ми биле у коитус - на иста паралела!

А да!

Сум се заљубуел и у Бугарија...2 пути у иста вечер у 2 различни бордела!

Него увек се смеам на оние сликици со Купидон

кој куртон...

ма тоа ти е дете мало !

Ти зборувам за амазонски индијанец бе будало!

Од оние со отровна стрела...

Ма шо ти зборам јас...

Да имаа бар моите заљубувања тела...

Ќе бев богат...

(сигурно би биле црни диви коњи-цела ергела!)

Црни диви коњи што трчаат низ светот у сите правци

со очите ко светулки низ ноќта

очи што се заљубуваат и наоѓаат ѕвезди во недогаснати пикавци!

на крајот знам ќе останат само чувствата...

ќе се заборават сите дела!

И пак би ми било гајле...од сите за мене муабети празни!

и нека е крајот негде ко на Матка (ко на МТВ оние македонски народни приказни)

“Стигна дедо Боже ене ја пред врата се кикоти -онаа твојана романтична џукела!”

Сношти сањав дека бев на роденден кај Кира Најтли во кафанчето на старата автобуска

Сношти сањав дека бев на роденден кај Кира Најтли во кафанчето на старата автобуска.

Со бели и црвени коцкици ко хрватско знаме и толку масно да можеш да се огледаш на него беше на маса чаршавчето.

Пееше Тома Здравковиќ .

Ми даде Кент сто ес меко без маркица.

Од кај ти е бе му реков ?

Од Филип бе од трафиката - ми рече!

И нешто како жити све – и нешто тој како -жими све бе!

И пушеше и пееше.

И се смееше нешто на роденденката и ми намигнуваше шупачки со фаџи Бени Хил кога не гледа таа : ко демек што не и се пуштиш?!

Таа се смееше . И сестра и исто. И ја исто.

Јадев некоја торта со пандишпан ко бетонска плоча.

Почна да ми се гади и излегов до WC. Сосе чаша.

Во проласчето седеше некој постар човек со качкет на наведната глава.

Само жарот од цигарата му ги осветлуваше збрчканите раце.Само тие му се гледаа.Уз тетеравење по тесниот ходник му истурив вино на коленото. Му кажав "Извини " и се наведнав ко демек носам детергент и влажно сунѓерче во пазува.

Ме сецна и ме прекина на пола "извини" со "валкани ти се кондурите!" и дрско ми ја дигна ногата и почна да четка.

Гласот ми беше познат.

Се наведнував да му го видам ликот,а тој уште повеќе ја наведнуваше главата.

Ме стегаше за нога. Му кажав дека немам пари ,дека уствари , дека , дека сум пијан ,
“Аку де !” - ми кажа “ аку!” -“ Животот је за живите !”

Ја подигна главата и весело ме погледна во очи. Се штрекнав кој бил . Се разбудив.

Шмркав кафето и гледав низ прозор.Од ходник се слуша малиот Дамјан од 3 ти како се дере. "Неееее-ќе умраааам мамо неее.." (го носи мајка му во градинка.)

Ги облекувам фармерките и приметувам дека уствари двете нозе ми ги собира во една ногавица.

Палам 2 цигара на отворен прозор и го допивам кафето сега ладно ко поглед од шалтерски работник.

Го гасам ДВД то од синоќа што вртело. Филм: Дејнџрс Метод.

Чинам сите нови и сремежливи зелени ластари што се наведнуваат накај прозоров раснат правопрпорционално колку што ми изумираат мозочни ќелии.

Десно горе на фотографијата е погледот од синоќешниот натрапник.

Дедо ми со шешир.

Го погледнав и сам со себе изустив: И од таму заебаваш а? -Аку! Аку!

Го собирам ѓубрето.

Закључувам.

Ехото од бравата негде ја разбранува водата.

Во некој стан од зградава.

Во некоја вазна со тазе љубичици.

Парфемот од Мира вели : "Само шо искочив",

а долу на влез таа истото му го повторува на некој на мобилен.

Вечер сме во кафана.

Гладен сум.

Топло е.

Можда и жив сум.

Црно сонце

Црно сонце (според "За лесна душа"- Георги Господинов)

И само некако ќе замолчиш!
Ко да слегуваш долу во себе,
ко да те чека некој да се кара и расправа
Кај најде баш мене си викаш
нек си е.е
Си велиш -кај најде баш со тебе..?
Ко да пука од мака што си среќен
И знаеш, џабе е да го молиш
те гледа среќен си ,
а тоа не ти го простува...
И потем тој е среќен,
а челото веќе ти се збрчкало -ко од костозглобна болничка постела!
во истиот миг душата на таква ти ја спрострува.
И знаеш таа дни ќе лежи
ќе размислува...
"Зошто?" Како ?"
-ја прашуваш
А таа ти вели : "Аман веќе!"
Залудно зборуваш
прашањата се само истурен песок низ олуци од тенеќе.
Се уморуваш и ја оставаш
и како тоа и се случило веќе
тонеш неусетно и глатко
како во шолја жежок чај коцка шеќер
и
сè нечујно одминува
ни драма ни монолог веќе нема
нема ништо потем

ништо нема

нема.

По некое време тоа нешто си заминува од тебе

пак тивко и нечујно ко да недошло

гледаш се стивнало и си заминало

Чиниш на тоа мислеле кога велат "се вратив при себе."

Мислиш векови поради тебе сонцето не изгреало

и бујрум утрото нека те убеди некој оти само за тебе пак небото не се насмеало.

И така тоа

троа потрајува

ко да никогаш не заборавила

вилицата пак се смее

ко камбана низ бели мермери -јазикот низ заби се лупа,

пее.

Ко да вика: "луѓе овој жив е!!!" - пак ти се радува.

И ќе помине време

И само некако пак ќе замолчиш!

Ко да немаш сила ни да опцуеш

да прозбориш не знаеш ни гласот дали ќе си го препознаеш

а искрено и да ти кажам ни тоа не знаеш

-дал воопшто и сакаш да си го чуеш!

И мислиш цел

само во еден твој чевел

еве, те собира

ко за час да си се смалил во висина

ко на сред студентска забава некоја изненадна тишина

штом се слушне на врата од полиција ил од комшиите

(не ме фаќај за збор молим те!)

некое лупање и тресење

како ѓавол кришум што прелажува во доцна есење

некој кутар стар селанец. Во душа топол -тазе вдовец!

Во поројна замрачка на порти што слушал со нокти гребене и тресење.

та отворил и без да знае го прибрал него
со насолзени очи натемаго
престорен во накиснат пес-самец.
И пак исто.
Ко да не ти е до ништо,
со неполни триесет ни до женски ни женачки,
ни до погребни, ни во клуб ил за "бог да прости" те пијанат пијачки,
да простиш!
Ни до пички
до дроги ил други занимации и играчки.
Ко да баш ти е гајле што си излегол на кафе по бањарка ,
на нозете -за фудбал копачки!
Ко да почнала да свира некоја тажна песна, заборавена,
а позната ко прва љубов и убава до бол телесна.
Веќе сам си отворил и влегол ѓаволот еве го : "Па каај си бе Дарко!"
(ко да сме школски ил војнички!)
Нечујно пак си заминал.
Низ оџакот од каминот испарил и истинал.
И потем пак сонце и додуше, капки дожд од небото
ко диско клуб во тебе виножито осветлило
во пепелот од каминот
ни траги од тажен пес ни ништо.
И потем пак ништо.
Од тоа ништо чиниш
ко сенка за телото ти се залепил
со душата веќе се слепил
и мислиш
заради тоа крвта
штом се подзасушува за прстите гнасно се лепи.
мрак - ништо не свети !
срцето ти е црн котел полн катран
само за таа црна сенка лепило

здивот - реа !

од ноздрите излегува ко пареа

Од пред очи сонцето да ти го скрие во сенка,

во себеси - да не ти дава починка.

Некогаш сакам некој друг што знае да пишува сето тоа од мене да го запише

некој што знае да пишува сето црно од мене да го исцеди и испразни

да не боли - да не пече

од врелата крв да останат само на хартија

ко темни лузни од катран и мастило нејасно испишани црни бразди.

Понекогаш мислам оти треба да најдам некој се да запише

оти без тоа нема да можам да умрам и да најдам мир

потем си викам : оти се е тоа само глупости ,

некој хир...

скоро сите во фамилија имаат шеќер во крв,

еве кај и да е не ми бега на 12 палачно чир...

И нема да почнам да пишувам !

Смртта ќе ми биде најобична

по вените шеќер ко шербет ќе потече

над мермерот мирис на шебој

Само нек е со среќа,

а под него

јас и ѓаволот пак кај ме тера да пишувам!

И тивко се кикотиме,а јас велам : Немој бре ме умре,

Немој! Немој! Нееемој!

Во последно време

Во последно ме интересираат само работа и пари
ме интересираат само евра долари попусти а нешто потчитувам и за акции
Ме интересира само бизнис
касно после работа пијанки и италијански кондури
плусови минуси рати дајнерси скапи вина и кратки без филтер кафе крем цигари
ме интересираат тендери
што како тоа оди
За министерства, за фирми, за влада
ме интересира колку оди метро должно за терасата пуздери кована ограда
Ме интересира колку е маржа за конечно да имам омилен модел Порше 911 од 88
година
ме интересира дали може да се набави Мини Купер од Бугарија.
Ме интересира кој може да процени дека колата не е тумбана.
Ме интересира до кај е ова со новиве возачки
и како се праи да избегнеш дедеве
Во последно време ми поминува една мисла како авионче со платно само на пет
секунди
да збришам едно утро на пауза во некој манастир на 30 години
да земам завет за молчење
Ко во пред дождот да се расправам со муви и патлиџани
ко во матка да се скријам во себе
Во последно време ме секира што овие немаат абер да ја прекинат светскава рецесија
во последно време ми текнува дека можев да ти пишам
понекогаш ми доаѓа чисто ради пари и економија
дека можевме по пола да плаќаме сметки
Да гледаме заедно филмови на ефтина струја и правиме тостови
Да се тушираме со едно пуштање бојлер.
Да се грееме грб со грб и да ми кажеш:
-Не ни треба парно, ај да го исклучиме бе пеер?
Да се претвориме во оние што шетаат заедно фатени за рака во исти тренерки

Уз сабота уз недела
Со во 8 сабајле до Водно
со во 10 сабајле со точак до Матка
со шарен залез ко твојата нова сукња
со шарен залез ко пола литро нафата истурена под рефлектор на тротоар
на тревата кај Фонтана
со мојот поган хумор нежно и од милост кога ќе те увредам
да ми мавнеш клоца
И да ми избегаш
Да те залапам кога ќе те фатам
Да ми пуштиш порака од мобилен
на кумановски – тетовски ко што се зезавме
откога ќе излезеш од гинеколог да ми напишеш
-Јебала с`м ти мајку у пичку
само толку и после кисче
Да ми напраиш учк учк учк ко Миле Паника во стомак
Дур те стегам и од земја те одлепувам
дур те гушкам
дур те гушкам и вриштам ко Фреди Меркјури во Бохемиан рапсоди
дур се чудат и дур излегуваат над нас на прозори
дур те кревам во раце кога кога ќе ми кажеш дека си останала трудна
Да гриземе семки и да те печат од солта и од мене усните
да мрдаме ко кучиња со федер под глава од оние за во кола
да мрдаме дур ти бришеш прозори, а ја варосувам по дома.
Да мрдаме ко дебили ко Бивиси и Батхед со главите дур ми ја пееш по твое
„тешкојемиситнаромантикуцсвечеруженајастук“
ме маваш по гз дур викаш - „ММммДоооообаар“
низ глава дур ми свири Лаибих и ми иде да те отрујам
И во 2 сабајле да ме тераш да одам по симит погача до фурна
Да бидам за тебе
И ти да бидеш само за мене стрвна
да имаме секс валкан ко на тевеилјада

а во вените ништо недоречено и чисти сметки
Да не си гребеме по душите ко мачки
да не се расправаме ко ископлексирани две тетки
Да не ми викаш што многу ги сакам твоите цицки на гоблен во златна рамка и цела
спална да ја сториме со тигрести принтови жив кич
Да тонеш во црна земја од срам дур ти викам пред твоите колеги под прозор
Менгелма стопосто шукар чавела мангава ту - ко Сергеј Трифоновиќ!
Да не си ги гребеме зениците од очите
косата да не си ја белееме ко сребро од гребки
Да те сакам само тебе.
Да ме сакаш и ти само мене.
Да имаме бебе.
Со мојот голем нос и твоите убави очи.
Со голема глава али способна на сестра ти
со напорен јазик и добар вкус ко сестра ми
со твоите сјајни малечки очи
со убави забчиња ко мајка ти
ко нејзините филџани и оние од 450 евра квадрат слонова коска мермерни плочи
да повторува ААааааааааААаа ко татко ти кога е начукан касно во ноќта дур плаче
Бебе што ќе ни купи карти и прошка за рајот.
Копил кој кога ќе го држиш во раце ти ќе знаеш што мислел Блејк кога пишувал оти
може на дланка да се држи бескрајот
Со неговите светли очи ко запалени свеќи за наша среќа и здравје.
За арно и убаво
за радост порничи до 122 години
До последно!
До последно време!
Со неговите очиња ќе ни купи две свеќи .
Една за мене и една за тебе да ни свети во денови без сонце секое сабајле
По една за нас двајцата Ко со ганц нови дваденарки.
Во последно уопште не мислам на тебе.
Мислам само на работа:

Во последно ич не мислам на тебе
Мислам што све тебе еден ден ќе ти треба
Мислам што све мене ќе ми треба
Мислам што све ќе ни треба по дома
Во последно време ич кур не ме боли што не сме се ни слушнале ни виделе пола
година
може и од војната од 2001 година
уствари
во последно време имам од сите вас многу побитни ствари
Во последно време мислам како ти и тој мал главоња
еден ден да не му ја секирате за пари .
Во последно време
заболе ме кога ќе е ама знам дека ќе биде еден еден тој ден
наутро да кога ќе ти викам добро утро честита царице!
недорасонета ти дур ми се смееш дур те префрлам да одам до веце
Дур ми викаш врати се нема да раснам одпрескочи ме
дури ти мрчам чекај сега мори брзам - таман ми си мене !
Доста ти е!
Ко мачка во креветот дури се тегнеш
со гласот што го испушаш ко мачката од Сoma cat дури предеш
Во последно време те слушаш наутро како ми викаш што си отекол толку доле бе
честити царе!
Кога ќе се вратам ти ми мрчиш зашто не сум спуштил ролетни сношти
и како не ми е срам да ти шетам низ куќи
гол по стан
оти во нашето царство сношти некој недолични работи може гледал
Во последно време тоа малечко царство знам и тебе и мене еден ден ќе ни значи
повеќе од на Паско Кузман гробот на Александар..
А во последно време во мене е само мрак и темнина
црни гаврани ми ги испосилуваа сите фламингоси
ми ги испоутепаа и испоуценаа исполупаа ко пред избори на неопределени гласачи
ми ги исполажаа во мене сите фламингоси ми ги оставија без пари

останувам касно на компјутер и правам дубари со кредитни картици
лажам оти живеам во јужен Нотингем за да ми даде опција да имам Пејпал
во последно време се осеќам ко оној суициден бизнисмен од оној страшен спот на
Азари
скроз сум хангри фор да пауер
Во последно време се поретко на тебе мислам
се поретко и ти на мене знам
во последно време ваљда од лоши копии на хартии и бројки пред очи ми излегуваат
само мрежи и сјајни точки како кога бевме деца луѓето ги гледам
како во замрачка кога лепевме на чела ануси од светулки
во последно време моја .....А,
одамна не сум се разбудил ко Џим Кери
одамна со мојата сила и само мал прст не сум го поместил два три автобуси и
мерцедеси што ми сметаат на пат не сум решил ни еден од 2-3 твои актуелни
проблеми
Во последно време ни во тангите од административките со книшка не ми се гледа
Во последно време во очите немам жар
Во последно време во ушите не ми свири тириририри -А`гата Пауер ко во Брус
Олмајти!!!
Во последно време легнувам касно
ме боли кичмата и легнувам ко реклама на Келвин Клајн за долна облека на испружен
со рацете под глава на паркет
се од соба исфрлив
оставив само распетие едно мало суво цвеќе а кај и да е ке избацам и кревет
а има во последно
има во последно време
едно место во плафонот каде очите твои живеат
ко низ сигурносни камери и небесен прозор ме гледаат
има едно место каде кога се е угасено таму малце низ сета темнина мижурка трепери
свети
уште не знам дали е во мене или на плафонот таму горе
уште не знам дали е тоа твоето срце или на оној наш мал нероден клошар тоа горе

а свети нек си ебе
и сите пари на светов да ми ги дадат
јас не го давам тој дар
а свети у пичку материну
никој не знае,
чинам од таму краде светлина и Алшар.
Во после време толку од мене...
Само толку имав да ти кажам!

Дарко Лешоски има првпат земено здив на 4 јули 1984 година. Има повеќе “доми”.
Има правено добри и лоши лоши работи. Пишува од потреба. Како потреба за
повраќање, како потреба за надеж.